

Koeien fokken, maar niet je eigen meester zijn. Het is de keuze van Christiaan en Leen Degroote-Claeys, die 280 witblauwdieren onder hun hoede hebben. Zij zijn managers op het fokbedrijf 'Hof te Landegem' van industrieel Dirk De Brandt in het Oost-Vlaamse Oordegem.

In Amerika heb je ze wel veel meer, in onze contreien is het tot nu toe eerder uitzondering dan regel: kapitaalcrachtige industriëlen die een rundveebedrijf bezitten waarop een manager het dagelijks reilen en zeilen verzorgt, veelal bijgestaan door een veemanager, ook wel 'herdmanager' genoemd. Er wordt meestal afgerekend op basis van een re-

van voor hun rekening te nemen. 'Je wilt graag boeren, maar de omstandigheden zijn er niet naar', start Christiaan het relaas van hun komst naar Oordegem. 'Het ouderlijke, gemengd veebedrijf was overgenomen door mijn broer. Het bedrijf van Leens ouders, eveneens van een gemengde oriëntatie, was in onze ogen niet echt levensvatbaar. Je kijkt

Leen en Christiaan Degroote-Claeys: 'Volop genieten van de arbeidsvreugde uit fokkerij'

Geen eensgezinde visie

Het 61 hectare grote landbouwbedrijf is praktisch volledig op de fokkerij van dik-

Het jaaroverzicht van de VRV-bedrijfsinspectie leert dat er de laatste jaren met het vee ingeboet werd op hoogtemaat en beenwerk ten voordele van de bespiering. Anderzijds begint de ambitie van Leen haar vruchten af te werpen; met de eigengefokte Velta van het Hof te Landegem (v. Lasso) haalden ze het eerste grote keuringssucces binnen. Velta kreeg in 2002 het tricolore kampioenslint bij de jonge vaarzen op het Kampioenschap der beide Vlaanderen te Deinze.

In 2004 kwam de fokkerij bijzonder sterk opzetten met vier 1a-prijzen op de fokveebeurs van Affligem, het behalen van de titel bij de bedrijfsgroepen vaarzen en stieren op de provinciale keuring

te St-Lievens-Houtem en vier 1a-prijzen aangevuld met een kampioenstitel bij de middelgrote stieren te Deinze met Writsaart (v. Danseur). Writsaart is inmiddels verkocht aan de KI BBG. 'Echte stammoeders hebben we op het bedrijf tot nu toe niet lopen', geeft Christiaan als antwoord op de vraag naar de betere fokkoeien waarvan fokmateriaal wordt afgezet. 'We vestigen onze hoop op de drie koeien die we momenteel spoelen: Torrerodochter Dragueuse de Centfontaine, Inexesdochter Horde du Fond de Bois en Brutaldochter Trui van het Hof te Landegem.'

Geen eigen meester

Waar liggen nu de voor- en nadelen van het boeren in opdracht? Christiaan antwoordt nadenkend: 'Positief aan deze manier van werken is dat we één week-endje op vier vrij hebben, dan komt de zoon van de eigenaar het werk doen. Onze aandacht gaat dan wat extra naar de drie kinderen en onszelf. Een minder positieve kant? Kijk, we werken hier alsof het bedrijf van ons was, je zou de eindbeslissingen dan ook graag bij jezelf zien liggen.'

'Soms krijgen we te horen dat we maar geld van de hoop moeten nemen om iets te realiseren', vervolgt Leen op verontwaardigde toon. 'Een al te gemakkelijke kritiek die enorm pijn doet want zo werkt het hier nu eenmaal niet. En men vergeet maar al te dikwijls dat als het hier stopt, het óók voor ons gedaan is. Gelukkig is de arbeidsvreugde uit de fokkerij groot.'

Guy Nantier

Geen eigen meester

Christiaan Degroote: 'We werken alsof het van ons was'

sultaatverbintenis, bijvoorbeeld met betrekking tot het eindsaldo per koe.

Boeren als manager

Of zulks ook hier het geval is? 'Hier zijn we om te beginnen ergens een mix van een bedrijfsmanager én een herdmanager,' antwoorden Christiaan en Leen, 'en wij werken voor een vaste vergoeding, want met vleesvee is een andere vergoedingssystematiek ons inziens niet haalbaar.'

Aan het woord zijn Christiaan (41) en Leen (39) Degroote-Claeys. Zij zijn uitgeweken West-Vlaamse 'koeienmanagers' in het Oost-Vlaamse Oordegem op het fokbedrijf 'Hof te Landegem', dat in eigendom is van de naamloze vennootschap De Brandt. Sinds een tiental jaar nu doen ze de job. 'Eigenlijk zijn we naar hier gekomen als tussenstop naar een "eigen" bedrijf,' vertelt Christiaan, 'maar na tien jaar zijn we er nog steeds.'

Op het fokbedrijf lopen zo'n 280 stamboekrunderen van het Belgisch-witblauwras waarvan zo'n 110 moederdieren. Het landbouwbedrijf werd door de aannemer van waterbouwkundige werken, Dirk De Brandt, in 1984 aangekocht. In 1994 werden Christiaan en Leen aangehouden om de dagelijkse leiding er-

dan maar samen uit naar een ander landbouwbedrijf, maar ofwel waren deze klein en zonder toekomst ofwel waren ze modern uitgebouwd maar peperduur qua overnameprijs.'

Christiaan en Leen besluiten dan maar om den brode 'buitenshuis' en 'ander' werk te verrichten. Tot op het moment dat ze op het bedrijf van Dirk De Brandt terecht konden. 'Ons boerenhart bleef al die tijd kloppen', geeft Christiaan aan. 'Hier zagen we de kans schoon om te doen wat we steeds voor ogen hadden, rundveehouder zijn, zij het in dienst tegen een vergoeding. Maar daar houdt de vergelijking met de gewone arbeider of bediende ook op', stelt Leen met enige fierheid. 'Wij zijn hier 24 uur op 24 uur in de weer zoals elke rundveehouder.'

Maandelijks wordt er met de eigenaar gepraat over de gang van zaken. 'Ook onze ideeën en voorstellen voor investeringen, zoals de aanschaf van een voedermengwagen of een nieuw te bouwen stal, worden bij die gelegenheden aangekaart,' vertelt Christiaan, 'maar of deze investeringen er al dan niet komen, is finaal een beslissing van Dirk De Brandt.' 'Het bevalt ons goed zo,' vervolgt Leen, 'enkel in mijn stoutste dromen daagt nog wel eens een "eigen" bedrijf op, ergens in Frankrijk.'

billen gericht. De fokkerijkoers wordt bepaald door Leen in samenspraak met de door Dirk De Brandt aangestelde externe consultant, Wilfried Schotsmans. Christiaan Degroote verklaart: 'Ik ben eigenlijk voorstander van een fokkerijkoers met hoogtemaat en gewicht als uitgangspunt. Leen en de consultant opteren meer voor afgewerkte dieren, voor finesse in de bespiering. Dat laat Leen ook toe om mee te draaien op de keuringen. Zij heeft wat dat betreft ambities, ik minder.'

Het actuele stiergebruik richt zich op Baroque de l'Ecluse, Elan de Saint Fontaine, Occupant du Fond de Bois, Falco van de Haghorst en Danseur d'Embise. Bij het jongvee treffen we pinken aan van Radar en Osborne van Terbeck en Orpheon du Pont de Messe. 'We paren koe per koe waarbij ook het inteeltadviesprogramma van VRV in rekening wordt gebracht', legt Leen uit. 'Er worden weinig jonge stieren ingezet. We kijken liever eerst de kat wat uit de boom tot we echo's krijgen van de eerst geboren kalveren. Leefbare kalveren zonder afwijkingen is wel de eerste vereiste.'

Trui (v. Brutal) en dochter Zoe (v. Orpheon)

